

SZEGEDMA Három név alatt végezték el ugyanazt a gimnáziumot az '56-os ságvárisok

EGYETEM

Három név alatt végezték el ugyanazt a gimnáziumot az '56-os ságvárisok

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2015.03.04. 06:31

 Szerző: **Illés Attila**

Új Gimnázium, Ságvári, Hunyadi, majd ismét Ságvári – a szegedi iskola négyszer váltott nevet, míg legelső évfolyama kijárta azt. Az 1956-os forradalom alatt a diákok szerették volna, hogy az intézmény a híres törökverő nevét viselje, ám kezdeményezésük rövid életűnek bizonyult.

Osztályfőnökük a forradalom pártolása miatt Jugoszláviába menekült, az átkeresztelést szorgalmazó évfolyamnak pedig még a tablóját is eltüntették az iskola faláról. A diákokat “nem javasolták a továbbtanulásra.”

Többször is felmerült *Hunyadi János* neve az SZTE Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium átkeresztelésével kapcsolatos **viták során**. Az ötlet, hogy a törökverő nevét viselje az intézmény korántsem légből kapott, néhány hónapig ugyanis az valóban Hunyadi János Állami Általános Gimnáziumként működött – mégpedig 1956-ban, amikor az iskola 3.C osztálya a forradalom hevületétől fűtve kezdeményezte az átnevezést. Az osztály egyik tanulója, *Horváth Benedikty Tamás* író közel hatvan év távlatából idézte fel nekünk a történeteket.

A Tiszába hajították a vörös csillagot

Horváth Benedikty Tamás az első évfolyamban volt, akik elvégezték az iskolát 1958-ban. “A Ságvári a kezdetekkor még egy nagyon szedett-vedett iskola volt, 1955-ben a Radnóti

az iskolába, mert korábban összetűzésük volt a rendszerrel – ez azonban nem jelentette, hogy

POLITIKA KÖZÉLET HÍRZÓNA SZÓRAKOZÁS SPORT KÖZÖSSÉG

SZEGEDMA Három név alatt végezték el ugyanazt a gimnáziumot az '56-os ságvárisok

iskolának, majd csak később lett Ságváriról, illetve néhány hétig Hunyadiról elnevezve az. Horváthék majdnem minden tanévüket más név alatt kezdték meg, négyszer keresztelték át ugyanazt az intézményt, mire leérettségiztek.

A gimnázium 3.C osztálya az őszi forradalom szegedi eseményeiből is kivette a részét, ott voltak például azokkal, akik az egyetem Dugonics téri épületének tetejéről a Tiszába hajították a vörös csillagot. “Rendkívül felvillanyozva figyeltük az országos eseményeket, hiszen ekkor még úgy tűnt, hogy győzött a forradalom, sikerült kivívni a szabadságunkat.

Október 29-én, vagy 30-án merült fel az osztályban először, hogy miért is tartjuk meg *Ságvári* nevét, mikor sokkal méltóbb személyről is elkeresztelhetnénk az iskolát. *Hunyadi János* a magyar történelem legkiválóbb hadvezére volt, ráadásul Nándorfehérvár felé menetelve Szeged főutcáján haladt keresztül seregével – ez a mai Szentháromság utca, melynek sarkán található az iskola, és amely később is viselte a nevét” – mondta el a SZEGEDma.hu kérdésre Horváth Benedikty Tamás. Osztályfőnökük, Pataki Szilveszter – aki maga is részt vett a forradalom szegedi megmozdulásaiban – lelkesen támogatta ötletüket, és azt a tanári kar elé vitte, majd évek óta először teljesen demokratikus módon meg is szavazták az ötletet. Az osztály egyik tehetséges diákja egy életnagyságú Hunyadi-festményt is készített a törökverő fennmaradt ábrázolása szerint, melyet fel is állítottak a díszterem elé, ahol nagyszünetben a diákság sürgött-forgott. Tekintettel a forradalmi helyzet miatt kialakult felborult időrendre, a félévi bizonyítványt még decemberben kiadták, melynek pecsétjén is a Hunyadi János Állami Általános Gimnázium neve szerepelt.

Eltűnt a festmény, majd eltűnt az évfolyam

A kérészetű névcsera a forradalom eltiprásával hullott kútba, az iskola februárra már visszakapta Ságvári Endre nevét, Hunyadi János festményét pedig villámgyorsan eltűntették. Osztályfőnöküknek menekülnie kellett, mivel vastagon benne volt a forradalmi eseményekben, január közepe táján sikerült átjutnia Jugoszláviába, majd onnan Kanadába költözött, egy-két osztálytalálkozóra hazautazott egykori diákjaihoz, vissza azonban sosem költözött. Helyére egy KISZ-vezető tanárt helyeztek, hogy “jó hatással” legyen a lázongó ifjúságra, a diákok előzetes félelmei azonban nem igazolódtak, kitűnő tanárként és nagyszerű emberként emlékeznek vissza rá. A renitens diákoknak csak az 1957-ben megalakult Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség (röviden KISZ) kötelékébe csatlakozva engedték a továbbtanulást, az '56-os szerepvállalókat pedig “nem javasolták továbbtanulásra”. Ez minimum három évre kizárást jelentett a felsőoktatásból, utána is csak a párt és a KISZ javaslatára nyerhettek volna felvételt.